

Bilag

Et af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål:

»Ministerens kommentar til bilag 16 (udtalelsen fra Industriministeriet) udbedes.«

Svar:

Det fremgår af § 4, stk. 1, i varemærkeloven, at en varemærkeret udelukker andre end indehaveren fra i erhvervsvirksomhed u hjemlet at benytte et med varemærket forveksleligt mærke. Dette gælder enhver benyttelse, hvad enten mærket anvendes på selve varen eller dens indpakning, i reklame, forretningspapirer eller på lignende anden måde, og uanset om varen er bestemt til salg her i landet eller i udlandet.

Som det fremgår af Industriministeriets udtalelse, er det nærliggende at antage, at ønskenummerplader, som anvendes på erhvervskøretøjer, vil kunne indebære en krænkelse af et beskyttet varemærke. Det er ligeledes Industriministeriets opfattelse, at ønskenummerplader, der anvendes på køretøjer til privat brug, falder uden for bestemmelsen.

Det fremgår af § 38, stk. 1, i varemærkeloven, at den, som forsætligt eller uagtsomt krænker en varemærkeret, er pligtig at erstatte den forvoldte skade.

På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at Rigspolitichefen som udgangspunkt ikke ifalder erstatningsansvar ved tilde-ling af en ønskenummerplade, som senere viser sig at indebære en krænkelse af en varemærkeret.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det formentlig være hensigtsmæssigt at indføre en ordning som den, der gælder i Sverige, hvorefter ansøgeren skriftligt skal erklære at have fået samtykke fra eventuelle rettighedshavere. Såfremt Rigspolitichefen er bekendt med, at der mangler samtykke fra en rettighedshaver, skal anmodningen om den pågældende kombination afslås.

Det tilføjes, at problemerne vedrørende varemærkerettigheder og lignende efter Justitsministeriets opfattelse ikke vil være til hinder for, at der iværksættes en ønskenummerpladeordning.